

NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE C

Prv, než začnete čítať túto úvahu, prečítajte si text zo Starého zákona, konkrétne z knihy Genezis 3, 9-14, ako ho uvádzam.

I zavolał Pán, Boh, Adama a povedal mu: „Kde si?“ On odpovedal: „Počul som tvoj hlas v záhrade, nuž bál som sa, lebo som nahý, a preto som sa skryl.“ Vrazil mu: „Kto ťa upozornil, že si nahý?! Jedol si azda zo stromu, z ktorého som ti jesť zakázal?!“ Adam odpovedal: „Žena, ktorú si mi dal na pomoc, tá mi dala zo stromu a ja som jedol.“ Potom povedal Pán, Boh, žene: „Prečo si to urobila?!“ A ona odpovedala: „Had ma naviedol, i jedla som.“ Tu povedal Pán, Boh, hadovi: „Preto, že si to urobil, prekliaty budeš medzi všetkým dobytkom a medzi všetkou poľnou zverou! Na bruchu sa budeš plaziť a prach zeme hltáť po celý svoj život!“

V tomto texte sa skrýva tajomstvo a veľkosť dnešnej slávnosti. Celé ľudské pokolenie je napadnuté hriechom prvých rodičov, ktorí svojou neposlušnosťou a pýchou voči nebeskému Otcovi stratili krásu duše, čiže posväcujúcu milosť, a to nie len pre seba, ale pre celé ľudské pokolenie. Tento hriech sa v teológii nazýva prvotný hriech, čoho následky sú také, že každý človek pri svojom počatí je ranený takzvaným dedičným hriechom. Dedičný hriech vieme z duše očistiť sviatosťou krstu, ale nedokážeme odstrániť jeho následky, ako je bolesť, utrpenie, nenávisť, zloba a nadovšetko smrť. V tej istej knihe Gn 3, 16-19 čítame, aký trest postihol nielen prvých ľudí, ale aj celé ľudské pokolenie. Okrem iného, Pán Boh mohol ľudské pokolenie zatradiť tak ako padlých anjelov. Boh sa predsa zmiloval nad ľudstvom a miesto večného zatratenia prisľúbil ženu tak, ako je to uvedené v tom istom texte: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päťu*“ (Gn 3, 15).

Ako sa to malo uskutočniť? V plnosti času chcel Boh poslať na tento svet svojho Syna, ktorý sa mal stať človekom, ako to slávime vždy na Vianoce. Ale či by sa mal Boží Syn počať a narodiť z hriešneho lona? Ono bolo uchránené od dedičného hriechu v samom okamihu počatia. Tento Boží úkon z Božej strany sa nikdy predtým neuskutočnil a nikdy sa viac ani potom neuskutoční. Stalo sa to preto, aby Panna Mária mohla byť dôstojnou matkou Božieho Syna. Tak sa to modlíme v modlitbe dnešnej slávnosti, aby Boh pripravil dôstojný príbytok svojmu Synovi.

Túto pravdu vyhlásil pápež Pius IX. ako dogmu pre katolícku Cirkev 8. dec. 1854. Prijat' ju, je povinnosťou každého katolíka. O štyri roky nato sa vo francúzskych Lurdoch Panna Mária zjavovala mladému dievčaťu Bernadete Subirusovej a pri jednom zo zjavení jej povedala svoje meno: „Ja som Nepoškrvené počatie.“

Istotne každý z nás poznáme tzv. Zázračnú medailu. Mnohí ju nosíme buď na krku, alebo niekde pri sebe. Udalosť sa stala v Paríži v kláštornej kaplnke, keď sa aj tam Panna Mária zjavila rehoľnej sestre Kataríne Labouré. Zjavila sa jej v bielom rúchu, v modrom plášti a so závojom na hlave. Okolo postavy sestrička videla a čítala takýto nápis: „O Mária bez poškrvny hriechu počatá, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“ Najkrajšia symbolika zjavenia sa prejavila v tom, že z otvorených rúk Panny Márie žiarili svetelné lúče. Tieto lúče znamenajú, že Nepoškrvená Panna chce svojimi rukami rozdávať svoju pomoc, a to najmä veriacim, ktorým záleží na kráse duše a čnostnom živote.

Nepoškrvene počatá Panna Mária, oroduj za nás!

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.